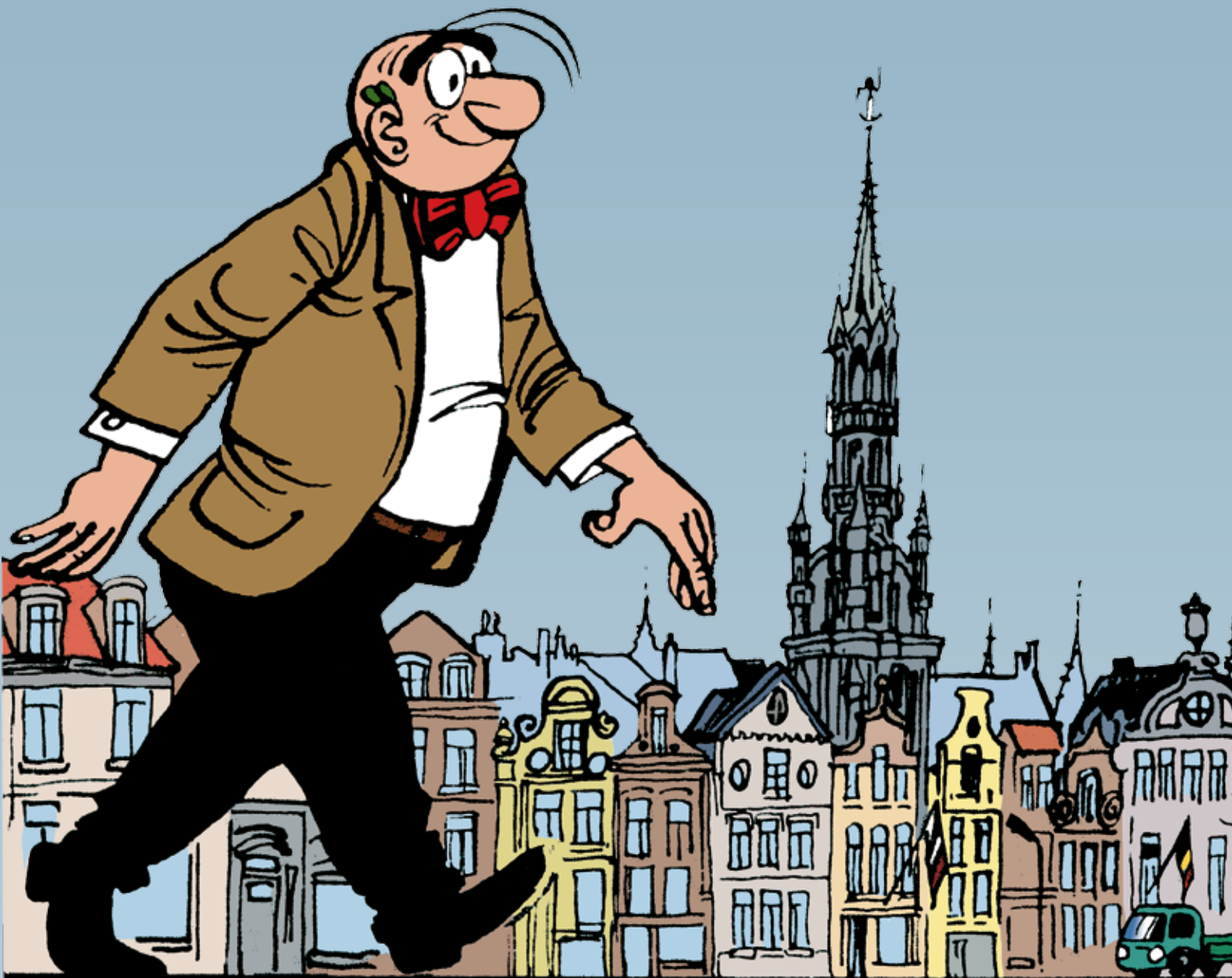

MET MARC SLEEN EN NERO DOOR BRUSSEL

AUTEUR: JOHAN PONSAERTS

INLEIDING

Nero heeft een bijzondere band met Brussel. Al is hij een geboren Gentenaar, zoals hij zegt in **Baraka**, toch spelen veel verhalen zich in en rond onze hoofdstad af. In het begin van het album **De zwarte toren** zegt Nero: "Wat een prachtige hoofdstad hebben we toch." En in **De linkadoors** zegt zijn zoon Adhemar: "Brussel is de beste stad op aarde".

De verwijzingen zijn soms zeer subtiel. Zo kun je hier en daar aan tweetalige straatnaambordjes zien dat we ergens in Brussel zijn, al is het niet duidelijk waar. Regelmatig wordt er vermeld dat Nero en/of zijn vrienden naar "Brussel" of naar "de hoofdstad" vertrekken. Vaak zien we echter ook duidelijk herkenbare Brusselse straten, parken en gebouwen opduiken in de albums. De Brusselse bussen en trams, in hun typische gele kleur van toen, duiken eveneens in veel Neroverhalen op. Bovendien tekent Marc Sleen uiteraard het Brussel van die periode. Op de meer dan vijftig jaar dat de reeks liep, is onze hoofdstad erg veranderd. Daarom leek het een leuk idee om een Nerowandeling door Brussel uit te stippelen. Op een parcours binnen de vijfhoek, het historische centrum, liggen tal van plekken die ook in één of meer Neroverhalen opduiken: het Stripcentrum, de Kapellekerk, het Justitiepaleis, de Zwarte Toren, de Zavel, het Centraal Station en natuurlijk ook Manneke Pis en de Grote Markt. Er zijn zelfs zo veel verwijzingen dat we een selectie hebben moeten maken.

Om praktische redenen kunnen we jammer genoeg niet alle plekken aandoen die in de verhalen worden getoond of ter sprake komen. De Nieuwstraat, die meer dan eens wordt geciteerd als winkelstraat, ligt niet op het parcours, evenmin als de Louisalaan, waar de Pheipen in de laatste albums wonen. We komen ook niet langs de gevangenis van Sint-Gillis, waar Ricardo vaak wordt opgesloten en even vaak uit ontsnapt of de Sint-Stefaanskliniek (in werkelijkheid de "Clinique Saint-Etienne" op de Haachtsesteenweg), waar Nero en vrienden meer dan eens worden opgekalefaterd, omdat dit ons letterlijk te ver zou leiden.

Ga mee op stap en ontdek de rijkdom van onze hoofdstad doorheen het werk van Marc Sleen (en omgekeerd natuurlijk)..

PRAKTISCH

De routebeschrijving staat gewoon gedrukt, de verwijzing naar het Neroverhaal en de bijhorende uitleg staan in het **blauw**.

DE NEROWANDELING

Onze wandeling begint in de Zandstraat (zie [stadsplan](#), p. 2, nr. 1) en daar zijn verschillende redenen voor. Marc Sleen werkte hier in deze straat bij de krant De Nieuwe Gids (op nummer 27, waar nu het grijze gebouw met de inrijpoort staat) waarin hij vanaf oktober 1947 het eerste verhaal publiceerde: **Het geheim van Matsuoka**. Op dat moment speelde detective Van Zwam nog de hoofdrol. In de praktijk neemt Nero al snel de hoofdrol over van Van Zwam, maar het zou nog tot 1951 duren voor hij ook in de reekstitel wordt vermeld. In de Zandstraat opende in 1989 het Stripcentrum (www.stripmuseum.be) zijn deuren. Marc Sleen was er jarenlang een van de leden van de Raad van Beheer en zijn oeuvre heeft uiteraard ook zijn plaats in het museum. Twintig jaar later, in juni 2009, vond het Marc Sleenmuseum onderdak in een gebouw recht tegenover het Stripcentrum.

© Daniel Fous / www.marc-sleen.be

Opening van het Marc Sleen in aanwezigheid van Koning Albert II, 18 juni 2009

De Stichting Marc Sleen beheert de artistieke nalatenschap van Sleen. De bedoeling is niet alleen dat het werk bewaard blijft, maar zelfs dat nog meer mensen kennis kunnen maken met de vele facetten van Marc Sleen: zijn ongebreidelde fantasie, zijn fijne humor maar ook zijn politieke satire en zijn liefde voor Afrika.

Ga in de **Zandstraat** tegenover het gebouw met huisnummer 20 staan: het Stripcentrum.

Het gebouw duikt twee keer op in de albums van Nero: in **De verloren zee** hallucineert Nero en droomt hij dat hij er terecht komt. Boven aan de trap (7469 treden volgens het album, in werkelijkheid gelukkig iets minder) ontmoet hij een oude bekende, de zeegod Neptunus. Later geraakt hij nog in een gevecht verwickeld met vissen die er, volgens hem, als punkers uitzien. Uiteindelijk blijkt alles een hallucinatie te zijn als gevolg van zijn lange verblijf onder water. In het album wordt ook nog, ten onrechte, vermeld dat het Stripmuseum pas in 1995 zijn deuren zal openen.

Uiteraard zien we het Stripcentrum ook in het album **Het spook uit de Zandstraat** uit 1996. In het begin zien we Nero er, samen met de twee toenmalige directeurs,

buitenkomen na een receptie. Kort daarna maakt hij in het gebouw aan de overkant, “La presse socialiste”, kennis met het spook. Op het moment dat het album verscheen, was de huidige zetel van het Marc Sleenmuseum nog een kraakpand, zoals duidelijk is te zien in het album. Ook café “De Meiboom”, op de hoek links van “La Presse Socialiste” is duidelijk herkenbaar, net zoals de trappen die naar de Pachecolaan leiden.

In *Nerorock* trekken Nero en Tuizentflood samen naar de Zandstraat om er een concert te geven voor een groep Japanners die staan te wachten voor het Centrum van het Beeldverhaal.

De verloren zee (1988)

Het Spook uit de Zandstraat (1995)

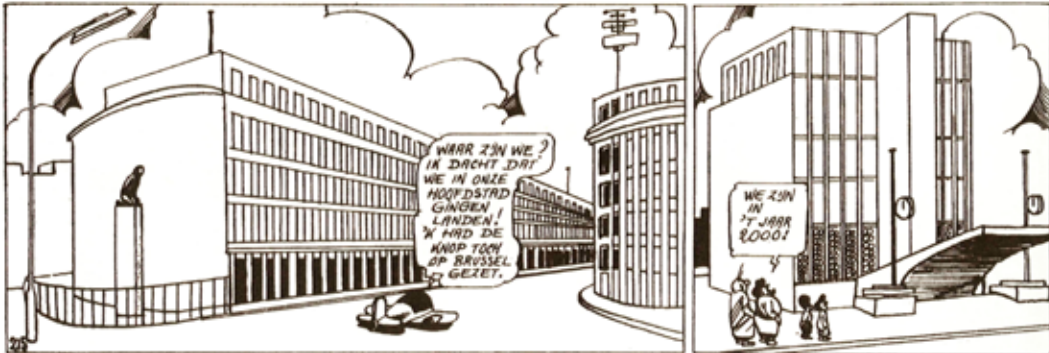

Nerorock (1989)

Ga de trap op naar de Pachecolaan (rechts wanneer u naar het Stripcentrum kijkt). U staat u bovenop de Noord-Zuidverbinding.

De Noord-Zuidverbinding was een van de openbare werken die het uitzicht van Brussel drastisch veranderden. De werken starten in het begin van de twintigste eeuw en duurden tot het begin van de jaren vijftig. Het spreekt bijna vanzelf dat een ingreep van dat formaat ergens zou opduiken in één of ander Neroverhaal.

De Pachecolaan was één van de lanen die werd aangelegd boven op de ondergrondse spoorwegverbinding. We herkennen ze in het album *De rode keizer*. Nero en zijn vrienden landen er na hun avonturen in het oude Rome.

De rode keizer (1953)

De Noord-Zuidverbinding zelf krijgen we te zien in *De zwarte voeten*. De Brusselse "sectie" van de zwarte voeten huist in de Noord-Zuidverbinding die op het moment dat het album verscheen (1951) nog in aanleg was. Ze zoekt er een echte "Kiekefretter" (Brusselaar) om hem van zijn lever te beroven. Ook in *Moea-Papoea* vinden we een verwijzing: wanneer Madam Pheip een groep inboorlingen wijst op de erbarmelijke omstandigheden waarin ze volgens haar leven, vraagt ze: "Waar is uw Noord-Zuidverbinding?".

De Zwarte voeten (1951)

Sla rechts af en volg de Berlaimontlaan. Loop verder tot wanneer u aan uw rechterkant een trap naar beneden ziet. Het gebouw dat zich aan de overkant van de laan bevindt, is de Nationale Bank (zie 2).

In **Pol de pijgeest** zien we hoe Madam Pheip, Petoetje en Petatje samen met hun hond Titus op weg zijn naar de Nationale Bank, die op dat moment wordt geplunderd door de bende van de gebroeders Pompernikkel waarmee ze het aan de stok hebben. Boven het gebouw van de Nationale Bank zien we de twee torens van de kathedraal uitsteken.. In **Het spook uit de Zandstraat** heeft de Big Boss van de Bende van de witte kous in zijn kantoor een plattegrond waarop de Nationale Bank en de Berlaimontlaan aangeduidstaan. Ook in **De boze tongen** duikt een geheime sekte die de Nationale Bank wil overvallen.

Pol de pijgeest (1955)

Het Spook uit de Zandstraat (1995)

Loop verder langs de Berlaimontlaan. Wanneer u de Arenbergstraat, een zijstraat op de rechterkant, oversteekt, verandert de naam van de laan in Keizerinlaan. U ziet dan links de kathedraal. Blijf deze laan volgen tot u aan de overkant van de laan de ingang van het Station Brussel-Centraal ziet, één van de twee ondergrondse stations op de Noord-Zuidverbinding.

In **De orde van de lange tenen** zien we hoe de bevallige Fily Stouteman meneer Pheip naar het station Brussel-Centraal (zie 3) vergezelt om hem daar op een trein te zetten en in Singbonga nemen Petoetje en Petatje er de trein naar Antwerpen om er witte hanen te gaan kopen op de Vogeltjesmarkt..

De orde van de lange tenen (2000)

Singbonga (1996)

Steek de Keizerinlaan over. Laat de ingang van het station rechts liggen en ga omhoog via de Putterij. Steek de Kantersteen over en ga verder omhoog via de Ravensteinstraat. Volg deze straat (ze stijgt en draait naar rechts) tot u op uw rechterkant de ingang van de Ravensteingalerij ziet. Aan de overkant van de straat ziet u de ingang van Bozar, het vroegere Paleis voor Schone Kunsten.

In **De vleugeltjes van Xopotl** zien we hoe een louche impresario het ruimtewezen-tje Xopotl ontvoert en wil laten optreden in het Paleis voor Schone Kunsten. Het klopt ook dat de hoofdzetel van Sabena in deze buurt lag, al is het gebouw niet correct gelokaliseerd en zag het er ook anders uit.

De vleugeltjes van Xopotl (1976)

Steek hier de Ravensteinstraat over. Laat de ingang van Bozar rechts liggen en neem de Baron Hortastraat, een korte straat die eindigt met trappen. Ga deze trappen op. U bent nu in de Koningsstraat. Voor u ligt het Koninklijk Park van Brussel.

Het park en het Koninklijk Paleis vormen het decor van het begin van *De held der helden*. We zien hoe Nero na een val in een keldergat een bad neemt in de fontein van het park. Daarna overmeestert hij twee boeven die een bom wilden gooien naar de koning van Marrakech, die op dat moment op bezoek is in het Koninklijk Paleis. Nog iets later zien we hoe Petoetje en Petatje uit het park komen en de Koningsstraat oversteken.

Ook in *De dood van Bompa* zien we het park. Meneer Pheip heeft er een afspraak met Geeraard de Duivel die hem het fortuin van Bompanero wil bezorgen in ruil voor zijn ziel. Gelukkig zijn madam Pheip en Tuizentfloot in de buurt om er een stokje voor te steken. In *Het achtste wereldwonder* rusten Petoetje en Petatje er even uit en spreidt Petoetje zijn encyclopedische kennis over de wereldwonderen tentoon.

Ten slotte zien we het park en het paleis nog in *Zilveren tranen*, het laatste album uit de reeks.

De Held der helden (1996)

De Held der helden (1996)

De dood van bompas (1998)

Het achtste wereldwonder (1996)

Sla rechts af en volg de Koningsstraat tot u op het Koningsplein komt, een klassiek plein met in het midden het ruitersstandbeeld van Godfried van Bouillon (zie 4).

Dit standbeeld duikt op in **Het gouden hart**, maar in dat verhaal lijkt het alsof het in het nabijgelegen park staat. Het plein en de kerk van Sint-Jacob op de Coudenberg krijgen we te zien in het album **Man van Europa**. Het standbeeld van Godfried van Bouillon is in dit album tijdelijk weggehaald voor een grondige reparatie. Nero vindt dat zijn standbeeld niet mis zou staan in afwachting van de terugkeer van het oorspronkelijke beeld. De beroemde beeldhouwer Rik Poot maakt het beeld, maar de gevolgen zijn niet te overzien. In **Het gouden hart** zien we hoe Nero en Ricardo zonder al te veel acht te slaan op de verkeersregels (maar dat zijn we gewoon van Nero) over het plein rijden en dan tegen de rijrichting in de Koningsstraat indraaien. Tram 92 die er net aankomt rijdt vandaag nog steeds voorbij het plein. Op de achtergrond zien we het Justitiepaleis. In **Het achtste wereldwonder** zien we Petoetje en Petatje op het plein. Helemaal in het begin van **De gulfstroom** zien we hoe Tui-zentfloot mopperend het Koningsplein oversteekt, alweer met het Justitiepaleis op de achtergrond. In **De ring van Balderic** ten slotte wordt de kerk vermeld. Koning Balderic, die Nero ontmoet heeft in het verhaal **De zwarte toren**, krijgt er een staatsbegrafenis. Niet toevallig, want deze kerk is zowat de “parochiekerk” van de Belgische koninklijke familie.

Het gouden hart (1981)

Man van Europa (1990)

Het gouden hart (1981)

Het achtste wereldwonder (1996)

De gulfstream (2000)

Loop rond het plein en neem de Regentschapsstraat (ongeveer in het verlengde van de Koningsstraat). Op uw rechterkant ziet u de indrukwekkende trap die leidt naar het Museum voor Schone Kunsten.

In **De staf van Bompa** maakt Ricardo gebruik van de magische krachten die de staf van Bompanero bezit om een schilderij van Vincent Van Gogh uit het museum te stelen, een schilderij dat er overigens helemaal niet hangt.

De staf van Bompa (1997)

Volg de Regentschapsstraat tot u op uw rechterkant de Zavelkerk (zie 5) ziet. U bent nu in de Zavelwijk, die samen met de Marollen (de wijk ernaast) het decor vormt van veel verhalen, vooral naar het einde van de reeks.

Aan de overkant van de Regentschapstraat ligt het park van de Kleine Zavel. In **Zilveren tranen** genieten Petoetje en Petatje van de (relatieve) rust van het park en van de schoonheid van de Zavelkerk op de achtergrond.

Zilveren tranen (2002)

Als u tijd hebt of even wil rusten, steek dan zeker de straat over voor een bezoekje aan het park. Kijk voor u verder wandelt naar het imposante gebouw aan het einde van de Regentschapsstraat: het Justitiepaleis. Het werd opgetrokken onder het bewind van Leopold II en is één van de meest markante gebouwen in de hoofdstad. Daarom duikt het ook vaak op in de Neroverhalen.

De terroristische organisatie **Zwarte November** stuurt in het gelijknamige verhaal Adhemar met een kinderwagen vol springstof naar het Justitiepaleis. Het gebouw wordt vernield, maar Adhemar kan de politie wel naar het hoofdkwartier van de terroristen brengen.

In **De verdorven stad** lijdt Nero aan geheugenverlies nadat hij een strijkijzer tegen het hoofd gekregen heeft. Een misdadigersbende maakt hier gebruik van om Nero met een bompakket naar het Justitiepaleis te sturen. Gelukkig herinnert hij zich tijdig weer wie hij was.

In tal van andere albums, zoals **De bol van Timotheus**, **Wolken van vreugde**, **Windkracht 2000** of **Leopold 5**, krijgen we het Justitiepaleis op de achtergrond te zien.

Zwarte November (1972)

De verdorven stad (1984)

Sla voorbij de Zavelkerk rechts, loop rond de kerk en ga aan de rechterkant naar beneden langs de Grote Zavel. Dit plein is vooral bekend om zijn vele antiekwinkels en de antiekmarkt die er elk weekend wordt georganiseerd. Daarnaast zijn er enkele heel bekende handelszaken gevestigd.

In **De verdwenen Ming** wordt detective Van Zwam ter hulp geroepen door een antiquair bij wie net een dure vaas gestolen is. Als adres vermeldt de man: Delvauxstraat 6, vlak bij de Grote Zavel. De Delvauxstraat zult u in deze buurt overigens tevergeefs zoeken. Vermoedelijk is het een allusie op Monique Delvaux, een omroepster van de toenmalige BRT die ook in andere albums wordt vermeld.

Ter hoogte van nummer 21 (aan de rechterkant als u naar beneden loopt) ligt de Sint-Jacobsgang. Hier heeft **De orde van de lange tenen** uit het gelijknamige album haar hoofdkwartier. De winkel "L'objet du désir" is inmiddels al lang verdwenen, maar het loont zeker de moeite het steegje eens in te lopen.

In **De roos van Sakhti** loopt Tuizentflood de Midas-ziekte op nadat hij zich prikt aan een betoverde roos. Alles wat hij aanraakt verandert in goud. Ricardo maakt hier misbruik van om de sabel en de hoed van Tuizentflood te laten betoveren en verkoopt beide voorwerpen aan een antiquair op de Zavel.

In **De dolle steek** zien we hoe een voddensraper de hoed van Tuizentflood voor 100 frank verkoopt aan een antiquair (die hem even later voor 150.000 frank verder verkoopt). Al wordt er niet expliciet gezegd dat de antiekwinkel zich op de Zavel bevindt, even tevoren hebben we Tuizentflood gezien op het kruispunt van de Zavel en de Koningsstraat. Later in het album zien we ook de fontein iets lager op het plein.

De antiquair waar Petoetje en Petatje in **De erfenis van Millaflootta** enkele stukken uit de erfenis van Tuizentflood terugvinden, heeft zijn zaak ook op de Grote Zavel.

Op de Zavel is ook de beroemde banketbakker Wittamer gevestigd. In **De roos van Sakhti** zien we hoe detective Van Zwam met zijn Porsche voorbij de winkel stuift en in **Wonderboy** stelt de dame van wie Nero een lift krijgt voor om er een gebakje te gaan eten.

De orde van de lange tenen (2000)

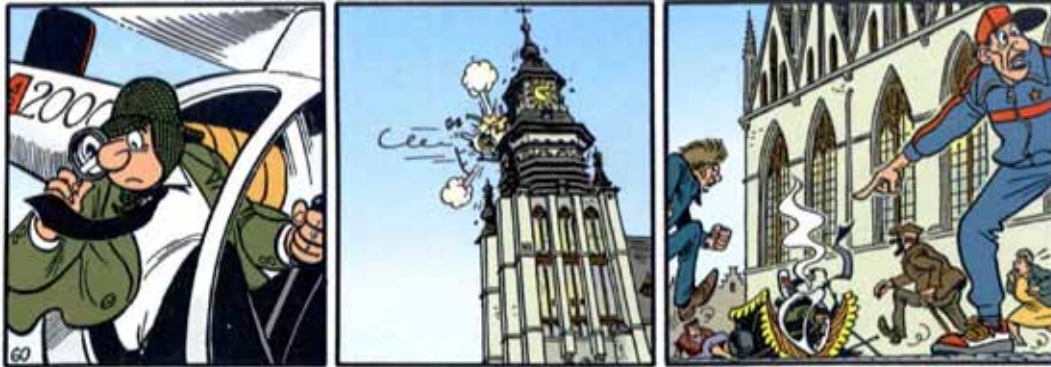
De roos van Sakhti (1996)

De erfenis van Millaflootta (2000)

Loop verder naar beneden (nog steeds aan de rechterkant). De kerk die u ongeveer halverwege (wanneer u ongeveer ter hoogte van de bushalte bent) links in de verte ziet is de Kapellekerk. Deze kerk bevindt zich op de scheiding van de Zavel en de Marollen.

In **Windkracht 2000** vliegt detective Van Zwam met een helikoptertje tegen de Kapellekerk. Gelukkig breekt een “karakollenkraampje” zijn val.

Windkracht 2000 (1999)

Windkracht 2000 (1999)

De Marollen komen overigens ook af en toe ter sprake in de Neroverhalen. In **De erfenis van Millaflotta** heeft Ricardo zijn schuilplaats op het nummer 73 van de Blaesstraat, die samen met de Hoogstraat één van de belangrijke straten in de wijk is. Ook de gekke professor Spoelwaether uit **Het bio-bao-virus** duikt er onder. Meneer Pheip kocht op de Brusselse vodenmarkt, die dagelijks op het Vossenplein in de Marollen wordt georganiseerd, de eigendomsakte waarmee hij in **Het spook van Zoetendaal** zijn kasteel opeist. Agent 794 (Gaston pour les dames) patrouilleert in **De hemelse vrede** in de Blaesstraat wanneer hij telefoon krijgt van madam Nero die hem uitnodigt om wafels te komen eten.

De hemelse vrede (2002)

Steek deze straat over en neem de Rollebeekstraat, de verkeersvrije straat die in het verlengde van het plein ligt. Aan het einde van deze straat komt u op de brede Keizerslaan. Steek deze laan over. Wanneer u de laan overgestoken bent, kijk dan even om. Links van de bowlingzaal ziet u een stuk muur en een toren van de eerste stadsomwalling van Brussel. Ook de Zwarte Toren, die we later op onze wandeling zullen zien, was een deel van deze omwalling. Neem nu de Cellebroersstraat, de straat die voor u ligt. Loop de Cellebroersstraat af tot aan de hoek met de Eikstraat. Sla hier rechts af. Op het eerste kruispunt ziet u Manneke Pis (zie 6).

Aan het begin van het verhaal **De zwarte toren** wandelt Nero door Brussel en ziet hij Manneke Pis voor de eerste keer in zijn leven.

De Zwarte Toren (1983)

Sla links af, volg de Lievevroubroersstraat tot aan de Zuidstraat. Steek deze straat over en loop verder tot aan de Kolenmarkt. Sla hier rechts af en volg deze straat tot aan de Plattesteen. Sla hier links af en neem de Verversstraat tot aan de Anspachlaan. Het hoge kantoorgebouw dat u links in de verte ziet is de Zuidertoren, ook wel bekend als de Pensioentoren

In **De verdorven stad** trekt Nero naar Brussel om zijn pensioen aan te vragen. Hij krijgt een lift van zijn zoon Adhemar, die hem met de raket aan de Zuidertoren afzet. Op de achtergrond zien we het Justitiepaleis, het spoorviaduct over de kleine ring en het oude Zuidstation met de toren die inmiddels is afgebroken.

De verdorven stad (1984)

Steek deze laan over en neem de Rijke Klarenstraat. Neem de eerste straat rechts, het Groot Eiland en loop door tot u voor u een pleintje ziet met daarop een oude markthal. U bevindt zich nu op het Sint-Goriksplein (zie 7) met de Sint-Gorikshallen. Sla links af (de hallen liggen dus rechts van u) en volg het voetpad tot aan de T-splitsing. Draai u nu om. Voor u ziet u de muurschildering van Nero.

Deze muurschildering is één van de tientallen stripmuren die over de stad verspreid liggen. Samen met het Stripcentrum (en nu dus ook het Marc Sleenmuseum) moeten deze muurschilderingen Brussel profileren als hoofdstad van het stripverhaal en zo nieuwe toeristen aantrekken. We zien niet alleen Nero en zijn vrienden, maar ook Piet Fluwijn en Bolleke, twee andere creaties van Sleen. De Neromuur werd in 1995, in aanwezigheid van Marc Sleen, voorgesteld aan het publiek.

© Daniel Fous / Belgisch Stripcentrum

Sla nu rechts af, laat de hallen rechts liggen, en volg het voetpad tot aan de Karperbrug, een klein straatje dat schuin naar links loopt. Volg dit straatje tot u op een kruispunt komt. Steek hier de Ortsstraat over en neem de Visverkopersstraat. Aan het eerste kruispunt blijft u dezelfde richting volgen. U bent nu in de Zwarte Lievevrouwstraat. Volg deze straat tot u op een plaats komt waar er aan de linkerzijde twee straten op uitkomen. Neem de rechtse, de Jozef Plateaustraat. Volg deze straat tot aan het Sint-Katelijneplein (zie 8, u ziet de Katelijnekerk voor u) en sla rechts af. Volg het voetpad tot u een oude toren ziet.

De zwarte toren is het Brusselse deel van de stedentriologie, die verder bestaat uit De ring van Balderic (Antwerpen) en De bom van Boema (Gent). In de toren schuilt niet alleen een geheimzinnige figuur die Nero wil uitschakelen, hij is ook de verblijfplaats van de eeuwenoude koning Balderic die 's nachts de "heerlijke" geuren van de restaurants op de nabijgelegen vismarkt opsnuift.

De Zwarte Toren (1983)

Volg het voetpad (links als u voor de toren staat), steek de Zwarte Lievevrouwstraat over en neem de Bisschopstraat. Volg deze straat tot aan de Anspachlaan. Links van u ziet u het Brouckèreplein.

In **De negen peperbollen** zien we hoe Nero met een ossewagen aankomt op het Brouckèreplein. Op de grond zijn nog duidelijk de tramsporen te zien (Nero zal trouwens iets later een tram optillen). Toen het verhaal in 1956 gepubliceerd werd, reden de trams op de centrale lanen nog bovengronds. Tien jaar later, in het album **De linkadoors**, krijgen Nero en zijn vrienden overigens felicitaties van de burgemeester van Brussel en van de minister van Verkeerswezen omdat dankzij de vele gangen die op bevel van de Linkadoors werden gegraven Brussel een metro heeft.

De negen peperbollen (1956)

Steek de Anspachlaan over en loop rechtdoor. Iets verder ziet u links het Muntplein. Blijf verder lopen tot u op uw linkerkant een overdekte galerij ziet, de Sint-Hubertusgalerij. Volg deze galerij tot aan de eerste kruising en ga hier even naar links, de Beenhouwersstraat in.

Hier vindt u op nummer 59 het B-gevaar, de enige Vlaamse stripspecialzaak in Brussel. De eigenaar koos een titel van een Neroalbum als naam voor zijn zaak en Matsuoka prijkt op het uithangbord, een mooi eerbetoon aan Marc Sleen.

Keer terug op uw stappen, steek de galerij over en loop rechtdoor, het lagere deel van de Beenhouwersstraat in. Volg deze straat tot aan de hoek met de Greepstraat en sla daar linksaf. Loop de Greepstraat uit tot aan het kruispunt met de Grasmarkt. Kijk voor je de Grasmarkt oversteekt even naar het straatnaambordje rechts. Onder het officiële bord hangt een bordje met "rue Nero straat". In 2006 heeft het Brusselse stadsbestuur naar aanleiding van de jaarlijkse stripveertiendaagse een dertigtal straten een tweede naam gegeven, meer bepaald de naam van een stripfiguur. Het smalle straatje aan de overkant (met de Sint-Niklaaskerk aan de rechterkant) is de Korte Boterstraat. Volg dit straatje tot aan de Boterstraat. Sla hier af naar links en ga tot aan de Grote Markt (zie 9).

De Grote Markt, de toeristische trekpleister van Brussel, mag natuurlijk niet ontbreken in de albums van Nero. In **De zwarte voeten** zien we het silhouet van de toren van het stadhuis op de achtergrond, net zoals in het begin van **De zwarte toren**. Nero's grootvader geniet in **Bompanero** op een terrasje op de Grote Markt van een ijsje (in charmant gezelschap). Meneer Pheip drinkt in **Windkracht 2000**

menig glaasje geuze op de Grote Markt, wat zijn vliegkunsten duidelijk niet ten goede komt. Ook hier zien we de toren van het stadhuis op de achtergrond.

De Zwarte voeten (1951)

De Zwarte Toren (1983)

Bompanero (1997)

Windkracht 2000 (1999)

Hier eindigt onze wandeling. We hopen dat u er even veel van genoten hebt als wij van het lezen van de Neroalbums. Hebt u nog opmerkingen of suggesties, stuur dan een mail naar visit@marc-sleen.be

P.S. van madam Nero en madam Pheip

U hebt op uw wandeling waarschijnlijk hier en daar wel een kraampje gezien waar wafels werden verkocht, of misschien stond er langs het parcours ergens wel een bestelwagen waar u er kon kopen. We willen er u graag op wijzen dat dit Luikse wafels zijn. U hoort ons daar geen slecht woord over zeggen, maar het zijn niet de wafels zoals wij ze bakken. Wil u een echte Brusselse wafel proeven zoals Nero en zijn vrienden op het einde van de verhalen eten, dan zijn er hier vlakbij twee adressen die wij u kunnen aanbevelen (al zijn onze wafels natuurlijk de beste):

Het Manneke (in de Boterstraat op het nummer 42)

De Drug Opera (in de Grétrystraat op het nummer 51, op de hoek met de Kleerkopersstraat)

Smakelijk!

HET MARC SLEEN MUSEUM

In het unieke kader van een voormalige krantenredactie biedt het Marc Sleen Museum aan de hand van een permanente tentoonstelling, een leeshoek en tijdelijke tentoonstellingen een overzicht van de talrijke facetten van een buitengewoon oeuvre.

Het oeuvre van uitzonderlijk verteller, een grootmeester van de Negende Kunst en een knappe perstekenaar: Marc Sleen.

Het oeuvre van Marc Sleen, een icoon van de Belgische stripkunst, heeft nu officieel een nieuwe thuis in de Zandstraat in Brussel, recht tegenover het Belgisch Stripcentrum, in een museum dat zijn naam draagt.

De keuze voor een pand in de Zandstraat is allesbehalve toevallig. Precies op deze plaats zag Sleens bekendste geesteskind Nero in 1947 het levenslicht, in de periode dat Marc Sleen er als tekenaar en illustrator aan de slag was bij de krant "De Nieuwe Gids". Dat de Stichting Marc Sleen zich vestigt in de Zandstraat, de straat waar Nero geboren werd, geldt voor de meester als een symbolische thuiskomst, én als een ultiem erbetoon voor deze reus van het Belgische stripverhaal.

www.marc-sleen.be

MARC SLEEN MUSEUM

Zandstraat 31-33
(tegenover het Belgisch Stripcentrum)
1000 Brussel

Alle dagen open, behalve op maandag.
11 -13 uur /14 -18 uur.

